

Kampagne for kaos og forvirring – led efter det britiske spor

Leder fra LaRouche PAC, USA, 2. okt., 2017 – Historien om Imperium er historien om »del og hersk«. På et tidspunkt, hvor menneskets historie står over for en transformation sådan, som vi i dag oplever, med det store potentiale for et nyt paradigme for hele menneskeheden, baseret på den Nye Silkevejspolitik for global udvikling, skal man se på større destabiliseringer med en skarp lugtesans, der lugter det beskidte spor af Imperium.

Som Helga Zepp-LaRouche i dag mindede verden om: Nationalstaten er Imperiets fjende.

Det britiske Imperium har altid promoveret ideen om »Regionernes Europa«, der var baseret på etniske og religiøse forskelle, som var belejligt for destabiliseringer af nationalstater, der ikke var samarbejdsvillige. Hvem står bag krisen i Catalonien, der truer, ikke alene Spanien, men hele Europa? Hvem var det, der opdelte Cameroun i engelsk- og fransktalende sektorer efter Første Verdenskrig, og nu har aktiveret kravet om uafhængighed for den engelske sektor, som har ført til 17 dødsfald i dag og potentielt kaos i morgen? Bemærk, at Kina nu er Camerouns førende handelspartner, som det er tilfældet med nationer i det meste af Afrika, og nu er i færd med at bygge et undersøisk kabel fra Cameroun til Brasilien, som vil betjene alle nationerne i Afrika og Sydamerika.

Hvorfor har Israel så åbenlyst støttet den kurdiske folkeafstemning, der destabiliserer ikke alene Irak, men også Iran, Syrien og Tyrkiet, hvis regeringer har været et mål for London og Wall Street?

Det fuldstændig tossede, horrible mordorgie i Las Vegas må ikke afskrives uden at følge sporet, snarere end at acceptere historien om den »enlige morder«, der så ofte har været brugt til at skjule sandheden.

Det måske mest klassiske eksempel på britisk del-og-hersk er iscenesættelsen af den israelsk-palæstinensiske konflikt, der er blevet brugt til at opsplitte hele verden i det seneste århundrede. I dag er det et prøveeksempel for de to paradigmer, som menneskeheden står overfor. I dag mødes de to palæstinensiske bevægelser, Fatah og Hamas, i Gaza for at drøfte forsoningen af palæstinensisk styrelse. De fleste presserapporter og »ekspertanalyser« afskriver denne bestræbelse som værende dømt til nederlag, af samme grund, som lignende bestræbelser tidligere er mislykkedes.

Men, i dag er der en forskel – Bælte & Vej Initiativet. En palæstinensisk forretningsmand, Munib al-Masri, annoncerede søndag en plan for at skabe et selskab, der er helliget til udviklingsprojekter i Gazastriben til støtte for Kinas Bælte & Vej Initiativ. Al-Masri er viceformand for det Internationale Handelskammer for Silkevejen. Formanden for denne institution, Lu Jianzhong, der er præsident for CCC International Holding Ltd. i Kina, har været involveret i byggeri af infrastruktur i hele Afrika og besøgte i sidste uge Vestbredden, hvor han mødtes med præsident Abbas og økonomiminister Odeh.

Det er netop den Nye Silkevej, der kan forandre historiens imperiegeometri, og som kan skabe fred gennem udvikling. Genopbygningen af Syrien, f.eks., er allerede begyndt gennem det internationale samarbejde mellem Rusland, Kina og andre, der er involveret i Bælte & Vej-processen.

Der er al mulig grund til at mene, at denne historiske Nye Silkevejsproces kan lykkes med virkelig at forene verden i det nye paradigme. Præsident Trump har sagt, at han ønsker at gøre Amerika stort igen gennem samarbejde med andre store nationalstater, der hver især sætter deres eget folk først,

men samarbejder i harmoni med alle andre nationalstater. Dette var grundlaget for den Westfalske Fred i 1648, som afsluttede de religiøse krige i Europa og skabte den moderne nationalstat. Dette er den konfucianske harmoni, der har inspireret Kinas mirakuløse vækst ud af fattigdom i løbet af de seneste årtier, efter Kulturrevolutionens mareridt.

Det kupforsøg mod præsident Trump, der udføres af det forbryderiske slæng omkring Robert Mueller, kan og må knuses ved hjælp af [EIR-dossieret](#), der er udfærdiget til formålet.[1] Det er netop samarbejdet mellem USA, Rusland og Kina i den Nye Silkevej, der adresserer alle nationers og alle folkeslags fælles interesser, og som har været EIR's og Schiller Instituttets mission siden deres grundlæggelse. Nu er vores tid kommet.

Foto: Folkeafstemning i Catalonien; folk, der protesterer på Las Ramblas for uafhængighed fra Spanien. 2. okt., 2017. (Sasha Popovic / Flickr / CC BY-NC-ND 2.0)

[1] Se også: [LPAC Internationale Webcast, 29. sept.](#)

Ukraines tidligere præsident Janukovitj opfordrer Sandhedskommission til at undersøge Maidan-kup

22. februar, 2017 – Med en gentagelse af Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouches krav, foreslog den tidligere ukrainske præsident, Viktor Janukovitj, at Europarådet sammenkalder til en uafhængig kommission for at undersøge

kuppet i Ukraine den 23. februar, 2014. Han fremlagde dette forslag i et brev, der var adresseret til lederne af Tyskland, Frankrig, Polen, Europarådet, Europarådets parlamentariske forsamling (PACE) og Europaparlamentet, så vel som også i breve til præsidenterne for hhv. Rusland og USA. Janukovitj gav et interview i Moskva til en gruppe journalister fra Rusland, Ukraine og Tyskland, inklusive journalister fra TASS og *Der Spiegel*, på treårsdagen for Maidan-kuppet i Ukraine.

Janukovitj foreslog også, at man inkluderede ledende regeringsfolk fra regionerne Donetsk og Luhansk i det østlige Ukraine i Normandiet-Fire-gruppen og advarede om, at, hvis Kiev-regimet nægter at implementere Minsk II-aftalerne, må man afholde en folkeafstemning om Donbass' status.

»Der er mange vidner, der ikke ønsker at aflægge vidnesbyrd til de nuværende myndigheder, ikke ønsker at levere nogen information, fordi de ved, at, i løbet af de seneste tre år, er alle beviser, der kunne ødelægges, blevet ødelagt«, sagde Janukovitj. »Der er mennesker, der er villige til at aflægge vidnesbyrd, men kun til en international overvågningskommission, der bør oprettes for at opfylde den aftale, der blev underskrevet den 21. februar [2014], og som i særdeleshed bør inkludere repræsentanter for oppositionen og internationale eksperter.« Han fremkom også med den anklage, at den nuværende, ukrainske statsanklager, Yuriy Lutsenko, havde organiseret alle de ulovlige aktiviteter og drab, der fandt sted på Maidan, og offentligt havde sagt, at Maidan-aktivisterne havde våben og var rede til at bruge dem.

»Vi taler om drabene på uskyldige mennesker, der blev skudt ihjel fra de bygninger, der var besat af Maidan-aktivisterne«, fortsatte Janukovitj. »Ikke ét eneste medlem af Pravy Sektor [Sektor Højre, en nationalistisk organisation, der er forbudt i Rusland] blev dræbt; de skød almindelige mennesker, der bare var kommet til Maidan. Disse mennesker befandt sig i områder, der var lette at ramme fra de bygninger, hvor snigskytterne befandt sig. Der er mange beviser og mennesker, der er parat

til at aflægge vidnesbyrd.«

»Hvis verdenssamfundet ønsker at kende sandheden og er villige til at opfylde de løfter, der før blev afgivet [da aftalen af 21. feb., 2014, blev underskrevet], så vil alle de kriminelle personer blive identificeret«, tilføjede Janukovitj, iflg. TASS.

Janukovitj sagde til *Der Spiegel*, at, i året 2013 løb hans land ind i så store handelsunderskud, fordi Rusland reducerede sin import fra Ukraine, at han krævede compensation fra EU, hvis Ukraine skulle underskrive handelsaftalen med Europa. Compensationen måtte have været 200 mia. euro, men EU tilbød kun maksimalt 15 mia. euro, og derfor underskrev Janukovitj ikke aftalen.

Med hensyn til en folkeafstemning advarede han om, at, »Hvis de nuværende, ukrainske myndigheder ikke overholder Minsk-aftalerne, vil det blive nødvendigt at begynde en folkeafstemning om Donbass' status« og »inkludere repræsentanter fra den protesterende part, der repræsenterer befolkningen i Donbass, i forhandlingerne under Normadiet-regi (Normandiet Fire-gruppen) ... Jeg kender stemningen blandt det ukrainske folk. Landets befolkning vil støtte alle skridt hen imod en fredelig afgørelse; kun en lille del af de radikale elementer nyder den kendsgerning, at der udgydes blod. Jeg mener, at myndighederne stadig må sætte disse på plads, ellers vil de vælte myndighederne.«

Janukovitj bekræftede, »Jeg er fuldstændigt imod Donbass' udtræden af Ukraine, det er nødvendigt at bevare landets territoriale integritet. Men det er imidlertid nødvendigt at skabe alle betingelser for fredelig sameksistens, genopbygge infrastrukturen, der blev ødelagt af krigen, og lade folk, der blev tvunget ud af deres fødeland, komme tilbage«, sagde han.

»Situationen i Ukraine er håbløs«, sagde han. »Folk tror ikke på politikere. Populariteten for alle partier og alle

politikere er på det absolut laveste punkt ... Hvis de nuværende myndigheder undlader at nå frem til en fredsaftale [i Donbass], og løsningen ligger udelukkende i Minsk-aftalerne, vil snarlige valg til parlament og præsident være uundgåelige.«

Foto: Viktor Janukovitj, Ukraines tidligere præsident, har i brev til verdens ledere foreslået, at en international Sandhedskommission undersøger forholdene om det voldelige kup i 2014, for at identificere de kriminelle personer i dette kup.

Russisk forsvarsminister angriber 'farvede revolutioner' og NATO i tale i Moskva

22. feb., 2017 – Den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu holdt en vidtrækkende tale til et møde i Ungdomsforum for Hele Rusland i Moskvas Statslige Institut for Internationale Relationer, med titlen, »Internationalt militær-politisk og militær-økonomisk samarbejde: moderne tendenser«.

»Relationer mellem staterne bliver mere og mere anstrengte«, rapporterede Shoigu ved begyndelsen, iflg. udskriftet, der er udlagt på det Russisk Forsvarsministeriums website. »Bestræbelserne fra det amerikanskledede Vestens side for at forhindre etableringen af en ny, fair verdensorden er i færd med at føre til voksende kaos og anarki og møder protester i mange lande.«

Internationale institutioner er ustabile, og terrorisme er fortsat en global trussel, sagde Shoigu. »Under disse betingelser er det nødvendigt at forene offentlige og sociale institutioners indsats for at levere beskyttelse af nationale interesser og styrke forsvaret for dette land«, fortsatte han. »Her er udviklingen af de Strategiske Atomstyrker fortsat den absolutte prioritet. Russiske atomvåben garanterer afskrækkelse af enhver aggression fra ethvert fremmed land.« Modernisering af atomstyrkerne har derfor fortsat højeste prioritet. Men atomvåbnenes fremtidige rolle som afskrækkelse over for en potentiel aggressor vil imidlertid reduceres. »Den vil primært blive reduceret pga. udviklingen af højpræcisionsvåben«, sagde han. »Den potentielle indflydelse af vore højpræcisionsvåben vil forøges firfold frem til 2021.«

Shoigu fortsatte med at beskrive det russiske militærs præstationer i Syrien, der inkluderer levering af humanitær hjælp og udbredelse af forsoningsprocessen. Han sagde, at, som resultat af de Russiske Luftstyrkers operationer, »er kæden af farvede revolutioner, der er blevet gentaget i de mellemøstlige og afrikanske lande, blevet brudt«

Dernæst langede Shoigu meget hårdt ud efter NATO: »Med hensyn til relationerne med NATO, så fortsætter Alliancens lederskab med at afvise alle former for praktisk samarbejde med den russiske part«, sagde han. »I stedet for at gøre fælles indsats for at bekæmpe det fælles onde – international terrorisme – så erklærede NATO, at Rusland var hovedtruslen og fortsætter med at opbygge sit militære potentiale tæt på vore grænser. NATO har i betydelig grad forøget antallet af militære øvelser i Østeuropa, det Baltiske Hav (Østersøen) og Sortehavet. De fleste af disse øvelser har et antirussisk sigte.«

»NATO-landes efterretningsaktivitet er blevet intensiveret langs med Ruslands grænser. I løbet af de seneste 10 år er antallet af rekognosceringsflyvninger tæt på Ruslands grænser forøget næsten 3 gange, og i det sydvestlige Rusland 8 gange.

Til sammenligning blev der fløjet 107 sådanne flyvninger i 1990'erne, 298 i 2000'erne og i 2016, 852«, fortsatte Shoigu. »Vi har hyppigere og hyppigere registreret NATO's skibe, udstyret med missiler, i Sortehavet. USA's missilforsvarssystem i Europa er blevet sat på niveauet for indledende operationelt beredskab.« Han bemærkede, at alle NATO-staternes samlede militære budget rangerer i størrelsesordenen \$900 milliard, mere end ti gange så stort som Ruslands militærudgifter. Men på trods af alt dette »er vi rede til at etablere en ligeværdig dialog med Bruxelles om alle aktuelle spørgsmål om global og regional sikkerhed«, sagde han.

Foto: Den russiske forsvarsminister, Sergei Shoigu.

Tidligere ukrainske præsident Viktor Janukovitj anmoder præsident Trump om at undersøge USA's handlinger i Maidan-kuppet

2. feb., 2017 – Den tidligere ukrainske præsident Viktor Janukovitj sagde under et interview til TASS i går, at han aldrig har anmodet præsident Putin om at sende russiske tropper til Ukraine, og at han har anmodet den amerikanske præsident Donald Trump om at undersøge amerikanske regeringsfolks rolle i Maidan-kuppet for tre år siden.

»Jeg beder Dem om at give en objektiv, juridisk og politisk

vurdering af amerikanske regeringsfolks handlinger under den ukrainske krise«, siger Janukovitj i et brev til Trump. »I dag ved vi, at dette blev generøst finansieret og betalt af diverse internationale fonde«, sagde Janukovitj og forklarede, at alt foregik »med stor støtte fra vestlige lande og USA«.

»Hovedårsagen til de tragiske begivenheder er ønsket om at gribe magten i Ukraine ved alle midler. De mennesker, der har begået et kup, brugte alle de kendte metoder fra de tidligere 'farvede revolution'-projekter og det Arabiske Forår, men dette var det ukrainske projekt«, sagde han. Ifølge Janukovitj fortsatte USA med at støtte de ukrainske radikale, der begik et kup, under begivenhederne i Donbass. Han mindede om, at dekretet fra Alexander Turchinov (tidligere fungerende præsident) om den militære operation i Donbass »indledte borgerkrigen«. Desuden støttede den tidligere amerikanske ambassadør til Ukraine, Jeffrey Payette, handlinger fra myndighederne, som brugte tungt udstyr mod civilbefolkningen i det østlige Ukraine.

Foto: Afsatte ukrainske præsident Viktor Janukovitj gav et interview til TASS den 21. februar: 'Jeg har aldrig anmodet præsident Putin om at sende russiske tropper til Ukraine'.

Briterne trækker stoppeklodserne væk for ødelæggelse af Trump – Den nøgterne

verden fremmer samarbejde mellem USA, Rusland og Kina omkring et Nyt Paradigme

Leder fra LaRouchePAC, 7. februar, 2017 – Den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi, svarede en australsk journalist, der spurgte, hvor bekymret han var for, at der ville blive krig mellem USA og Kina, at præsident Trump og præsident Xi havde talt sammen, og at de begge var »100 % enige« om, at de amerikansk-kinesiske relationer ville være »meget positive«, og at »enhver nøgtern politiker« indser, at »der kan ikke være en konflikt mellem Kina og USA, fordi begge ville tabe, og det har ingen af siderne råd til«. Wang tilføjede, at Kina vurderer den officielle politik fra USA's side, og ikke »kampagne-retorik«.

Der er liden nøgternhed i England i disse dage, og heller ikke i den hektiske, miskrediterede Obama-lejr i USA. *The Economist*, et hovedtalerør for City of London og Storbritanniens monarki, har en hovedhistorie i denne uge, der viser Donald Trump, som kaster en Molotovcocktail, med overskriften: »En oprører i Det Hvide Hus.« De understreger, at »USA's allierede er bekymrede, og med rette«. Deres bekymring går på, at netværket af traktater og handelsaftaler, som Trump behandler med foragt, »udgør et system, der binder Amerika til sine allierede og projicerer dets magt ud i hele verden«.

Lige præcist. Her har vi Det britiske Imperium, som indrømmer, at de har brugt USA som den 'dumme kæmpe' ved at bruge USA's militære og økonomiske magt til at opretholde Det britiske Imperium, baseret på den geopolitiske forudsætning, at verden må forblive splittet, Øst vs. Vest. Se, ikke alene indgår

Trump fred med den formodede »fjende«, Rusland og Kina, men kendsgerningen er også, at London er rædselsslagen over, at dette vil få indvirkning på alle andre lande, som hidtil er blevet tvunget til at følge Imperiets militære og økonomiske diktater. Som *The Economist* ligefremt skriver: »Lande, der er utilfredse med verden, kunne fristes til at ændre den.«

Det forbyde Gud!

Imperiet er tydeligvis ude efter mord, som de gentagne gange har gjort med amerikanske præsidenter, der forsvarede de principper, hvorpå Amerika blev grundlagt, imod den ondskab, som er Det britiske Imperium. Londons Obama og hans håndlangere har lanceret en række »farvede revolution«-operationer i hele USA, hvis mål er at bringe Trump til fald. Hvad Molotovcocktails angår, så var det ikke Trump, men sortklædte anarkister, der i sidste uge kastede dem mod politiet i Berkeley, Californien, for at splitte en pro-Trump-begivenhed. Tidligere højtplacerede Obama-regeringsfolk har mobiliseret to »Ven af Domstolen«-briefs (*'amicus curiae'*[1]) til støtte for den delstatsdommer i Washington, der nedkendte Trumps immigrationsordre og ganske åbenlyst indrømmede, at dette blot var en belejlig måde at aktivere en 'farvet revolution' imod regeringen på. Trumps handlinger er »u-amerikanske«, skriger de, alt imens de intet siger om Obamas tusindvis af ulovlige dronedrab, ulovlige krige for »regimeskifte« i ledtog med terrorister og trusler om verdenskrig med Rusland og Kina. Faktisk var en af disse briefs skrevet af Harold Koh, berygtet som Obamas advokat, der udtalte den juridiske vurdering, at Obamas dronedrab var legale og således grundlæggende set spyttede på Forfatningen og international lov.

Alt imens Trump har fordømt mange af de mest ekstreme Obama-politikker, der har ødelagt nationens økonomi og efterladt landet forhad i store dele af verden, så har Lyndon og Helga LaRouche krævet, at Trump også afslører en af de ondeste af Obamas onde gerninger: orkestreringen af et fascistisk kup

imod Ukraines valgte regering i 2014, som dernæst blev brugt i Obamas bestræbelse på at fremprovokere en krig med Rusland. *EIR* har meget detaljeret dokumenteret den åbenlyse støtte fra Obama og hans agent, [tidligere amerikanske viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender] Victoria Nuland, til de svastika-bærende neonazister, der anførte denne voldelige kamp. Selv Polens politiske leder, Jaroslaw Kaczynski, fordømte i dag den ukrainske regering for sin fortsatte støtte til dem, der bakkede op om Stepan Bandera – Hitlers kollaboratør i Ukraine – og som fortsat paraderer i gaderne med Banderas bannere og behandler enhver politisk opposition med brutalitet.[2]

Verden er gjort klar til, én gang for alle, at bortfeje Det britiske Imperium. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i sidste uge, hvis præsident Trump bringer USA ind i et samarbejde med Rusland om nedkæmpelse af terrorisme, og bringer USA ind i et samarbejde med Kina omkring den Nye Silkevejsudvikling med nationsopbygning i alle hjørner af kloden, vil han blive husket som en af historiens største ledere. Vi må alle handle med al vor menneskelige kreativitet for at bringe dette skønne resultat til fuldførelse.

Foto: Den russiske præsident Putin med den kinesiske præsident Xi Jinping, maj, 2015. [kremlin.ru]

[1] En *amicus curiae* (bogstaveligt, 'ven af domstolen/retten'), er en person, der ikke er part i en sag, og som ikke er hyret af en part, men som assisterer en domstol ved at tilbyde information, der har betydning for sagen. *Amicus curiae* er juridisk latin. (*definition Wikipedia*).

[2] Vi anbefaler læsning af vores hjemmesides meget udførlige dækning af kuppet i Ukraine og Victoria Nulands fremtrædende rolle i at fremprovokere den. SE tag 'Ukraine'.

Hvis Trump slutter USA til Kinas Nye Silkevej, vil han huskes som en af historiens store ledere

Leder fra LaRouchePAC, 5. februar, 2017 – Alle medlemmer bør i dag lytte til vores nationale aktivistbriefing (pr. telefon), så vel som også til **Helga Zepp-LaRouches tale** på Manhattan-konferencen lørdag, og især **hendes kommentarer efter dr. Patrick Hos tale**, hvor hun foreslår en international konference for i dybden at adressere de historiske misforståelser i Kina og Vesten omkring den anden parts sande, storslåede kulturer. Lige såvel som briterne løj vildt om arten af den konfucianske kultur til den vestlige verden, så arbejdede de samtidig flittigt for at inducere kineserne til at tro, at den degenererede, britiske imperieideologi var den vestlige tankegangs karakteristiske ideologi.[1]

I søndags understregede Lyndon og Helga LaRouche, at den afskyelige »farvede revolution«, der føres imod den nye Trump-regering, både i USA og i Europa, må afsløres som de britiske/Obama-ondskab, som den er, men at man ikke behøver blive dér, og slet ikke blive trukket med ind i de fabrikerede, splittende debatter, der faldbydes i pressen. Befolkningen har fået en brat opvågning – det, Renée Sigerson kaldte en »optøning« fra 16 års intellektuel dybfrysning – både gennem det økonomiske og kulturelle sammenbruds virkelighed, men også gennem valget af en person, der afviser krig – både krige for regimeskifte og global krig med Rusland – så vel som også den perverse »offentlige mening«, der repræsenteres af mainstream-medierne, og det 'grønne' vanvid,

der bruges til at retfærdiggøre globalisering (læs: Det britiske Imperium) og sammenbruddet af industri i indland og udland.

Dette er et historisk øjeblik for revolutionært, kreativt lederskab

– det øjeblik, for hvilket Lyndon LaRouche opbyggede denne organisation. Der er ingen tid til frygt eller forkrøblende bekymring over, hvad »de« kunne gøre. Som Lyndon LaRouche i dag sagde: »Ikke bekymring, bekymring, bekymring, men win, win, win.«

[1] Se: »The British Role in the Creation of Maoism«, http://www.larouchepub.com/eiw/public/1992/eirv19n36-19920911/eirv19n36-19920911_048-the_british_role_in_the_creation.pdf

Massebevægelse for at vælte George Soros i Makedonien

30. jan., 2017 – Et betydningsfuldt, nyt initiativ, en bevægelse, der er helliget til at stoppe George Soros, er kommet i gang i Makedonien, rapporterer Pamela Geller den 22. jan. i *The Geller Report*. Bevægelsen hedder »Stop Operation Soros: (SOS)«.

Stifterne af SOS appellerede til borgere i hele verden om at »kæmpe imod énsidighed i borgersektoren, som er udtænkt og anført af George Soros«. Bevægelsen er etableret for at afsløre »de undergravende aktiviteter i alle George Soros' organisationer«.

Også Ungarn har taget skridt til at bekæmpe Soros og til at

slå ned på organisationer, grundlagt af Soros, ved at bandlyse dem i landet, siger Geller.

I dag sagde den ungarske finansminister i et interview: »Soros vil gerne have, at denne regering bliver en fiasko, han vil gerne, så at sige, fyre denne regering, fordi han ikke kan lide vores fremgangsmåde, ikke kan lide vores politik.« Udenrigsministeren Peter Szijarto sagde til RT's Sophie Sjevardnadse: »Vi finder det ekstremt antidemokratisk, hvis en person fra udlandet ønsker at øve indflydelse på de ungarske vælgere over, hvem, de skal stemme på.« Flere dage før interviewet indledte det ungarske parlament en diskussion om et lovforslag, der ville bemyndige autoriteter til at revidere NGO-eksekutive og kræve detaljerede rapporter om deres udenlandske donationer.

SOS-bevægelsen siger, den som det første vil fokusere på at afsløre »undergravende« aktiviteter, som udføres af de Soros-finansierede NGO'er. Nikola Srbov, skribent for pro-regeringsnyhedsportalen Kurir og en af medstifterne af SOS, siger, at Soros-finansierede NGO'er har monopoliseret borgersamfundet i Makedonien og brugt deres position til at undertrykke afvigende meninger. »Vi har set overtagelsen af hele borgersamfundet, og denne overtagelses misbrug og instrumentalisering med det formål at imødekomme ét enkelt partis mål. Dette er uacceptabelt ...«

»Open Society Foundation, der opererer under Soros' paraply, har brugt sin finansiering og sit personel til at støtte voldelige processer i Makedonien«, siger artiklen. »Det har monopoliseret borgersektoren og skubbet alle organisationer ud, som er uenige i Soros' ideologi.«

En anden medstifter, Cvetin Cilimanov, chefredaktør for det statsdrevne MIA-nyhedsagentur, anklagede Soros' Open Society Foundation for at underminere Makedoniens suverænitet ved at arbejde sammen med udenlandske interesser, inklusive udenlandske ambassader og organisationer, såsom USAID.

En tredje stifter af bevægelsen, Nanad Mircevski, chefredaktør for *Republika* nyhedsportalen, udtalte, at gruppen ville arbejde hen imod »af-Sorosificeringen« af Makedonien, og lægger sig herved på linje med en tale i december af tidligere premierminister og leder af det regerende VMRO-DPMNE-parti, Nikola Gruevski, der anklagede udenlandske magter og den Soros-støttede organisation for at blande sig i Makedoniens politik.

Artiklen slutter med at citere den ungarske premierminister Viktor Orban, der i december sagde, at 2017 ville frembringe »udstødelsen af George Soros og de kræfter, han symboliserer«.

Sergei Lavrov: Det er de vesteuropæiske ledere, der forsøgte at influere på USA's valg, ikke Rusland

19. jan., 2017 – Under en pressekonference i Moskva den 18. jan. med den østrigske udenrigsminister, Sebastien Kurz, og den russiske udenrigsminister Lavrov, fandt følgende ordveksling sted:

Spørgsmål: På det seneste har de vestlige medier svirret med historier om kompromitterende materiale, læk, skræmmehistorier om spionage og plantede historier. Rusland nævnes og anklages for ikke alene hackerangreb, men for næsten alt muligt. Kunne De kommentere på dette?

Sergei Lavrov: Vi er ærligt talt blevet trætte af at diskutere

spørgsmålet og russisk indblanding i USA's interne anliggender, i særdeleshed valgkampagnen, der endte med Donald Trumps valgsejr til præsident. Fordi disse grundløse, ikke-beviste bagtalelsesanklager fortsætter med at cirkulere, vil jeg gerne sige, at det kyniske i denne situation er, at vi bliver anklaget af dem, der rent faktisk selv intervenerede i valgkampagnen.

Rusland har gentagne gange erklæret, at vi er rede til at arbejde sammen med enhver præsident, som det amerikanske folk vælger i overensstemmelse med amerikansk lov ... Men, ulig os, så talte flere ledere af USA's allierede lande imidlertid til fordel for Hillary Clintons kampagne. Den tyske kansler Angela Merkel, den franske præsident François Hollande, UK's premierminister Theresa May og ledere af andre europæiske stater var aktivt involveret i dette. Hvad mere er, udover direkte at føre valgkampagne for Hillary Clinton, så havde regeringsrepræsentanter for europæiske lande ingen skrupler ved at dæmonisere Donald Trump. For eksempel kaldte min tyske modpart, Frank-Walter Steinmeier, ham for én, der prædikede had. UK's udenrigsminister Boris Johnson sagde endda, at Donald Trump var utilstrækkelig, alt imens daværende franske premierminister Manuel Valls udtalte, at den Republikanske kandidat blev afvist af hele verden. Og alt dette blev sagt, ikke som en hvisken i en snæver kreds, men højt og for hele verden.

Tiden er måske inde til at indrømme, at det ikke var Rusland, men USA's allierede, der groft intervenerede i USA's interne anliggender i valgkampen. Og flere af dem kan i øvrigt stadig ikke beherske sig og dæmpe sig ned. Vi blander os ikke i disse skænderier. Vi holder os, som en principssag, ude af det, der i øjeblikket foregår i USA mellem den afgående administration og Donald Trumps team. Men angrebene fra Barack Obamas team imod den nyvalgte præsident synes imidlertid til tider hykleriske. For blot et par dage siden, den 15. januar, i et interview med *The Times* og *Bild*, hvor Donald Trump udtale sin mening om den

tyske migrationspolitik, sagde min amerikanske modpart John Kerry, at det var uetisk og udgjorde indblanding i tyske interne anliggender. Og dette siges af mennesker, der forsøgte at prædike for andre lande, inklusive Europa, (f.eks. talte Barack Obama personligt mod Brexit), ikke blot i ord, men som intervenserer i andre landes interne anliggender på en måde, der langt fra er uskadelig, med anvendelse af militærmagt, der har til formål at fremtvinge regimeskifte. Dette er derfor udtryk for ikke alene dobbelte standarder, men sandsynligvis tredobbelte standarder. Vi mener, at de folk, der fremkommer med sådanne anklager imod os, hvor de forsøger at lægge skylden (for egne handlinger) over på en andens skuldre, bør rødmæ af skam, i det mindste.

Foto: Sergei Lavrov holdt en fælles pressekonference i Moskva med den østrigske udenrigsminister, Sebastian Kurz, der er på statsbesøg i Moskva efter indbydelse fra Lavrov.

POLITISK ORIENTERING den 20. august 2015: Et minut til midnat angående kollaps og krig Se 2. del her.

Med formand Tom Gillesberg

Video:
2. del

Lydfil:

Ruslands udenrigsminister Lavrov knytter opstand i Makedonien til antirussisk politik; Udenrigsministeriet advarer om 'farvet revolution'

17. maj 2015 – Ifølge TASS knyttede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov fredag, den 15. maj, den aktuelle opstand i Makedonien sammen med den makedonske regerings afvisning af at støtte sanktioner [mod Rusland], og han advarede om faren for terror i hele Balkan.

»Begivenhederne i Makedonien finder sted på baggrund af Makedoniens afvisning af at støtte sanktioner mod Rusland, samt planerne om konstruktionen af Turkish Stream-gasledningen«, sagde Lavrov.

»Med hensyn til udviklingerne i Makedonien, som reflekterer den usikre situation også i andre dele af Balkan, frygter vi alvorligt, at det drejer sig om manifestationer af velforberedte terrorhandlinger, som er i færd med at blive planlagt og iscenesat«, sagde Lavrov.

»I denne forbindelse er vi meget bekymrede over udviklingerne i Kosova og visse områder i Bosnien og Herzegovina.«
Ministeren sagde, at Islamisk Stat allerede er aktiv i denne

region, og »forsøger at rekruttere unge mennesker for at sende dem til Mellemøsten og Nordafrika for at deltage i terroraktivitet.«

»EU, inklusive dens afdelinger på Balkan, bør ikke indtage en strudse-holdning og forsøge at fremstille tingene, som om det var den eneste hændelse, og at der ikke står nogen organisation bag«, sagde han.

Lavrov sagde, at han var sikker på, at regeringsfolk i Bruxelles var udmærket klar over, hvad der egentlig foregik, men »skammer sig over at indrømme det«. »For de forsøger sandsynligvis at retfærdiggøre ineffektiviteten af deres indsats«, sagde den russiske udenrigsminister.

»Vi har støttet de makedonske myndigheders handlinger og tilskynder alle de politiske kræfter til at indlede en dialog, uden forsøg på nogen forfatningsstridige handlinger«, sagde Lavrov.

Lørdag advarede det Russiske Udenrigsministerium om, at uroligheder i Makedonien kunne føre til en vestligt koordineret farvet revolution. Ministeriet citerede rapporter i de serbiske medier om en person af montenegrinsk nationalitet, som man havde opdaget havde assisteret kosova-albanske ekstremister i Makedonien, som »overbevisende bevis for planer, der er lanceret udefra, om at destabilisere den politiske situation i landet og således skubbe det ud i en farvet revolutions afgrund«.

Søndag, den 17. maj, protesterede ti tusinder af demonstranter på Skopjes centrale plads med krav om premierminister Gruevskis tilbagetræden. Zoran Zaev, lederen af den Socialdemokratiske Makedonske Union, svor på, at han ville fortsætte med protesten, indtil Gruevski træder tilbage. »Vi vil ikke opløses, før premierministeren opfylder vore krav og går af«, bemærkede Zaev. Han tilføjede, at hvis Gruevski ikke trækker sig, »vil Makedonien se en krig ligesom i Ukraine«.

Foto: Tusinder protesterer i Makedonien og kræver premierminister Nikola Gruevskis afgang. Han blev premierminister i juli 2006 efter at have vundet parlamentsvalget. Hans parti vandt efterfølgende parlamentsvalgene i juni 2008, juni 2011 og sluttelig i april 2014 og sikrede ham således en ny periode som premierminister.

EIR FAKTA:

Hvem står bag planerne om en opsplittning af Rusland? Af EIR's efterretningsteam

EIR, 11. dec. 2014 – I modsætning til det omkvæd, der høres i de internationalt orkestrerede medier, har de aktuelle, stigende spændinger mellem NATO-landene og Rusland intet med »konflikten i Ukraine« og den kendsgerning, at Krim genforenedes med Rusland, at gøre. Konflikten stammer fra den kendsgerning, som åbenlyst identificeres af adskillige russiske regeringstalsmænd, så vel som visse britiske og amerikanske strateger, der tilhører krigspartiet, at USA og NATO har vedtaget en politik med strategisk konfrontation med Rusland, inklusive »regimeskifte«, hvis hensigt er at tvinge verdens næststørste atommagt til at underkaste sig Vesten. Hvis denne politik ikke afvises i Vesten, vil den blive afvist af Rusland og kan derfor udelukkende kun føre til en Tredje Verdenskrig; en udslettelseskrig.

Se også: Video, '[Storm over Asia](#)', 160 min. (eng.)

Se også: Video, '[Ingen Overlevende](#)', 36 min. (danske undertekster) sep. 2012

GDE Error: Requested URL is invalid

USA skubbede Ukraine ud i borgerkrig, siger russisk viceforsvarsminister

28. nov. 2014 – Den russiske viceforsvarsminister Anatoly Antonov sagde i går til en konference for forsvarschefer i Colombo, Sri Lanka, at Washingtons støtte af det forfatningsstridige kup i Ukraine sidste februar drev landet til randen af borgerkrig.

»Det seneste eksempel på dette [at forfølge USA's dagsorden i tidligere Sovjetrepublikker] er, at Ukraine blev skubbet ud til randen ved at man støttede Maidan [protesterne] og det forfatningsstridige kup«, sagde Antonov. Han tilføjede, iflg. Sputnik News, at de igangværende protester i Hongkong meget ligner Maidan-protesterne i Ukraine og er en advarsel om faren for de såkaldte farvede revolutioner, som »destabiliserer situationen i den ene eller anden region i verden«. Han fremførte, at sådanne protester er organiseret af vestlige, politiske strateger, som udnytter »socio-økonomiske vanskeligheder, tilstedeværelsen af forskellige konflikter med baggrund i etniske og religiøse spørgsmål. Tilsløret som udbredelse af demokrati smider de populistiske slogans på den folkelige utilfredsheds bål og fremprovokerer masseprotester.«

Antomov angreb også USA's missilforsvarsplaner for Asien. »Washington spiller på teorien om den voksende atomtrussel fra

Nordkorea og trækker aktivt lande i regionen ind i gennemførelsen af deres planer for at implementere deres globale missilskjold«, sagde han. Antonov sagde, at Washingtons skabelse af militært potentiale »i væsentlig grad overskrider det niveau, som behøves for at neutralisere eksisterende og potentielle missiltrusler«. Han tilføjede, at »faktisk er USA's globale missilforsvarssystem gearet til at underminere regional og international sikkerhed og er en alvorlig trussel mod det asiatiske Stillehavsområde.«

Antonov talte på indvielsesmødet for de Syd- og Sydøstasiatiske Nationers (SA-SEAN) Forsvarschefer Dialog, med Sri Lankas Forsvarsministerium i Colombo som vært. »SA-SEAN's mål er at fremme regional fred og stabilitet gennem dialog og samarbejde inden for forsvars- og sikkerhedsområderne, at fremme gensidig tillid og fortrolighed gennem større forståelse af forsvars- og sikkerhedsudfordringer, gennemsækelighed og åbenhed, og at bidrage til etableringen af et SASEAN Sikkerhedssamfund«, står der at læse på indlægget på Sri Lankas Forsvarsministeriums webseite. Mødet blev åbnet af den srilankanske forsvarschef, og hovedtalen blev holdt af forsvarsminister Gotabaya Rajapaksa.

»Det er vores overbevisning«, sagde Rajapaksa, »at skabelsen af en platform af denne art vil muliggøre en fri og ligefrem udveksling af synspunkter og diskussioner af spørgsmål, der har gensidig interesse. Dette vil være med til at forbedre den inter-militære forståelse og ditto samarbejde i regionen.«

Mødet begyndte i går og fortsætter i morgen (29. nov.).

Foto: Anatoly Antonov

Helga Zepp-LaRouche: Demokrati i Vesten er for længst død – vi må have en massebevægelse for udvikling!

Den, der, når de læser aviserne, følger det gamle ordsprog: »Det, der er bevist sort på hvidt, kan man roligt tage med sig hjem«, er sædvanligvis allerede blevet ført bag lyset. For mediernes og den etablerede politiks officielle propaganda følger Bertrand Russells politiske læresætning, som han præsenterede i 1951 i sin berømte artikel, »Videnskab forandrer verden«: at det nemlig bliver fremtidige videnskabsfolks opgave at finde ud af, hvad det koster, pr. hoved og pr. næse, at fortælle børnene, at sne er sort, og hvor meget mindre det vil koste at få dem til at tro, at den er mørkegrå. Kun, hvis man er sig Det britiske Imperiums metoder bevidst, har man en chance for at kunne vurdere nutidens politiske begivenheder. For i modsat fald vil man muligvis tro, at Vestens værdier består i fejlfrit demokrati og uindskrænket forsvar af menneskerettighederne, hvorimod der hersker diktatur i Rusland, og menneskerettighederne uophørligt krænkes i Kina. Sandheden er derimod, at Wall Street, City of London og det internationale finansoligarki længe har været de kræfter, hvorfra al magt udgår, og netop ikke fra »folket«. Efter midtvejsvalget i USA klagede selv Washington Post og New York Times, altså etablisementets husaviser, over, at republikanernes valgsejr var blevet købt af kæmpebeløb af såkaldte »dark money« – som måske bedst kan oversættes med »dunkle penge« – hvis oprindelse ligger i det skjulte. Eller måske ikke så meget i det skjulte, når man ser på sagsakterne fra sådanne banker som HSBC med hensyn til

deres hvidvaskning af penge fra den mexicanske narkotikahandel, eller manipuleringen med LIBOR-renten, osv. Alt i alt blev der bekostet fire milliarder dollars på valgkampen, heraf en betragtelig del fra de såkaldte »Super-PACs«, som øver indflydelse på vælgernes holdning gennem velfinansierede og anonyme annonsekampagner.

I en artikel med overskriften, »Hvorfor det Demokratiske Parti har brug for rige folk«, påpegede Washington Post det dilemma, at, ganske vist satser den demokratiske senator Elizabeth Warren på stor støtte til de »små mennesker«, men at netop dette ikke er attraktivt for de store pengedonorere; og det er alligevel aldrig lykkedes at bevæge vælgere til at deltage i valgene, når disse vælgere er overbevist om, at partierne er kontrolleret af store penge. Det tyder på dette: En person som Elizabeth Warren har sluttelig ikke en chance for at vinde. Det er i hvert fald en kendsgerning, at valgdeltagelsen ved det seneste midtvejsvalg kun lige var på 31 % (!). At tale om demokratisk legitimitet er en vittighed.

Men det er ikke kun i USA, at demokratiet er faldet som offer for store penge fra Wall Street og [City of] London. Efter Sovjetunionens opløsning i 1991 gav institutioner som det Republikanske Partis International Republican Institute (IRI), det Demokratiske Partis National Democratic Institute (NDI), National Endowment of Democracy (NED) og lignende organisationer to cifrede milliardbeløb for at finansiere de såkaldte farvede revolutioner, i starten i Østeuropa.

De samme »dunkle penge«, som har opkøbt den amerikanske Kongres, der til ukendelighed blot har skæret af demokrati, og som i 1991 med kommunismens sammenbrud vejrede en enestående chance for at underkaste hele verden et angloamerikansk imperium, begyndte systematisk at rekruttere antirussiske og antikinesiske aktivister i Østeuropa og i Kinas omgivelser. Under demokratiets flag – naturligvis altid efter mottoet: »Sneen er sort« – bidrog disse farvede revolutioner skridt for skridt til at flytte NATO's grænser længere mod øst. Målet var

og er at erstatte alle regeringer, som modsætter sig dette imperium, der bygger på konceptet bag Det britiske Imperium, med regeringer, der er provestlige.

På trods af alle løfter om netop ikke at gøre dette, hvilket fortælles af alle vidner fra den tid, som f.eks. den tidligere amerikanske ambassadør i Moskva, Jack Madlock, eller den tidligere amerikanske udenrigsminister James Baker, blev NATO udvidet mod øst. Den 12. marts 1999 indtrådte Polen, Tjekkiet og Ungarn i NATO, den 29. marts 2004 Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Slovakiet og Slovenien ligeså. I det samme tidsrum fandt den »Orange Revolution« sted i Ukraine, som kortvarigt hjalp Julia Timosjenko, der, med hendes egne ord, vil »skyde Putin for panden«, til magten; kort tid forinden havde »Rosenrevolutionen« allerede ført til, at præsident Eduard Sjevardnadse blev væltet.

Siden da har de ovenfor anførte organisationer, altid støttet af Det britiske Imperiums idésmide, Oxford og Cambridge, udvidet de farvede revolutioner til stort set hele verden; det såkaldte Arabiske Forår, hvor diverse tænketankes betalte aktivister udnyttede befolkningens frustration over den økonomiske situation; den forsøgte, men fejlslagne Hvide Revolution mod Rusland; destabiliseringen af Thailand, Hongkong og nu, forsøget på at vælte præsident Pena Nietos regering i Mexico, der netop var begyndt at bevæge sig væk fra »Mexicos historiske og geografiske problem«.

På den årlige konference om international sikkerhed i Moskva, der fandt sted den 23. maj, angreb Ruslands og Belarus' militære lederskab skarpt Vestens »nye aggressionsteknik«. De erklærede, at de betragtede de »farvede revolutioner« som en ny form for angrebskrig, der som geopolitisk mål har en målrettet destabilisering af lande, der befinder sig i en strategisk vigtig position og fører en uafhængig udenrigspolitik og økonomisk politik. Målet skulle være en betydelig magtbalanceforskydning, der er rettet mod Rusland, Kina og områderne i Mellemøsten, Afrika, Centralasien og

Sydasien.

Ved den russiske forsvarsminister Shoigus og hans viceminister Antonovs seneste besøg i Beijing indgik de en fælles aftale med den kinesiske forsvarsminister Chang Wanquan om, at de to stater, frem for alt i lyset af situationen i Ukraine og Hongkong, ville samarbejde omkring »farvede revolutioner«. Den 20. november havde præsident Putin møde med det udvidede russiske sikkerhedsråd for at drøfte et udkast til en »Strategi for kampen mod ekstremisme i den Russiske Føderation frem til 2025«. Putin påpegede her de farvede revolutioners geopolitiske funktion, som havde til formål at ændre indflydelsessfærerne, og at Rusland ville gøre alt, hvad der stod i dets magt, for at sikre, at det aldrig ville lykkes i Rusland. Han understregede udtrykkeligt forskellen mellem legitime protester, demonstrations- og ytringsfrihed, og så en udefra styret politik for regimeskift.

Drejer farvede revolutioner sig da om udbredelse af demokrati? Drejer Obamas dekret, med hvilket han egenrådigt, uden at bekymre sig om Kongressens funktion som lovgivende myndighed, har hævet fem millioner illegale immigranternes status, drejer det sig om disse menneskers ve og vel? I så fald, hvorfor tvinger Det Hvide Hus så Mexico til at annullere den allerede besluttede bygning af en højhastighedsjernbane mellem Mexico City og byen Querétaro med Kinas hjælp? Hvorfor forsøgte de at forhindre præsident Nietos rejse til Kina? Når selv Tv-kanalen ZDF ikke kommer uden om at rapportere, at Obama nu, efter udtalelser fra republikanerne, har opkastet sig til Kejser af Amerika, så står det måske virkelig ikke så godt til med Vestens demokrati? Og har Kina ikke gjort meget mere for sin befolknings menneskerettigheder, når det har befriet mange hundrede millioner af mennesker fra fattigdom og hjulpet dem til en god levestandard, end lige netop Trojkaen (EU-kommissionen, Europæiske Centralbank, Internationale Valutafond), der har forvandlet hele Sydeuropa til et fattighus, hvor fødselsraten falder og døds- og selvmodsrate

stiger? Og hvad signalerer det egentlig, når 80 % af den russiske befolkning giver præsident Putin deres fulde støtte?

Kendsgerningen er, at USA's, Storbritanniens, EU's, NATO's og desværre også fr. Merkels, gennem massepsykologisk propaganda støttede, geopolitik rettet imod Rusland og, pr. implikation, også mod Kina, har bragt os til randen af en ny verdenskrig.

På præsident Obamas og præsident Xi Jinpings afsluttende pressekonference efter APEC-konferencen i Beijing indbød Xi USA og alle andre stater til at være med i opbygningen af den Nye Silkevej og den nye Silkevejs-udviklingsfond. Alle BRIKS-staternes politiske og økonomiske projekter har en udtrykkelig inkluderende karakter. Den Nye Silkevej, de nye udviklingsbanker, der udelukkende kun er helliget finansiering af fremtidsorienterede udviklingsprojekter – de er alle sammen projekter, som inkluderer hele menneskeheden og vil føre udviklingen frem til et højere niveau.

Det eneste, der behøves, er de europæiske nationers og USA's positive tilsagn. Når vore borgere forstår, at de »dunkle penge«, som har købt mange politikere i USA, og at de personer, som ønsker at konsolidere de »dunkle penges« magt gennem sådanne aftaler som Transatlantic Trade and Investment Partnership, TTIP, og Trans-Pacific Partnership, TPP, sådan som ikke mindst den tyske forbundskansler Merkel, også finansierer de farvede revolutioner, vil de forhåbentlig vågne.

Den indiske premierminister Modi har opfordret til en »massebevægelse for udvikling«. Det er præcis det, vi også har brug for i Europa og USA. Xi Jinpings tilbud om, at hele verden skal deltage i opbygningen af den Nye Silkevej, er det bedste, men sandsynligvis også det sidste, tilbud om at bevare verdensfreden og indlede en ny æra for menneskeheden.

Hjælp os med at få Tyskland bort fra selvmordskonfrontationen med Rusland og tage imod tilbuddet om at samarbejde om den Nye

Silkevej. Det er det bedste, du kan gøre for dig selv og din fremtid.

Helga Zepp-LaRouche: Hovedtale ved Schiller Instituttets 30-års Jubilæums-konference i New York, juni 2014: »Tiden er inde til at skabe en verden uden krig«

Årsagen til, at jeg gav navnet Schiller til indsatsen for at få en totalt anden idé om relationerne mellem nationer – og jeg vil gerne sige dette, fordi jeg ønsker at opmuntre folk til at gå på biblioteket, eller Internettet, og læse Schiller – er fordi han, efter min bedste overbevisning, har det skønneste billede af mennesket. Han var overbevist om – og han er overbevist om, for han er udødelig –, at ethvert menneske har potentialet til at blive en skøn sjæl. At ethvert menneske har potentialet til at blive et geni, og at menneskeheden i tidens fylde vil nå frem til denne tilstand, hvor alle mennesker, der fødes, vil blive i stand til at udfolde hele deres potentiale.

Hans idéer var en slags rød tråd i mit liv fra den tidligste skoletid og fremefter, og da jeg tænkte på, hvordan man skulle skabe en ny æra i civilisationen, kunne jeg ikke komme i tanke om et bedre synonym end ham.

Introduktion ved Jeffrey Steinberg.

Jeffrey Steinberg:

For nøjagtig 30 år siden var Helga Zepp-LaRouche dybt bekymret over, at det transatlantiske forhold var i dyb krise. Folk husker måske, at man dengang havde striden over opstillingen af Pershing-missiler i Europa. Der var stor bekymring over risikoen for en situation, der kunne eskalere ud af kontrol og føre til en potentiel verdenskrig, en potentielt set katastrofal, termonuklear krig. Og det var i denne sammenhæng, og i en periode med en vis bitterhed frem og tilbage mellem USA og Europa, at Helga påtog sig den opgave at grundlægge Schiller Instituttet med det formål at skabe de historiske og kulturelle grundlag for en genoplivelse af transatlantisk samarbejde omkring de store principper om frihed og retfærdighed, som var hjørnestenene i den store Frihedens Poet, Friedrich Schillers skrifter.

Her er vi så, hvor vi ulykkeligvis igen står over for en alvorlig, global krise; truslen om krig, endda termonuklear krig, er igen en stor, overhængende fare, og det er i denne sammenhæng, at vi indkalder til denne konference i dag, både for at fejre Schiller Instituttets 30 års ekstraordinært vigtige arbejde, men også for endnu engang at udstede et opråb om nødvendigheden af globalt samarbejde for at forhindre udbruddet af endnu en potentielt overflødig og ødelæggende krig.

Faktisk behøver Helga ingen yderligere introduktion. Hun er grundlægger af Schiller Instituttet, hun er hustru til den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche, og jeg vil gerne præsentere Helga, der skal holde denne konferences åbningstale.

Helga Zepp-LaRouche:

I er kommet her på denne konference for at drøfte, hvordan man skaber en verden uden krig, og det kan synes at være et meget usandsynligt forslag, i betragtning af verdens aktuelle tilstand. Men før jeg kommer nærmere ind på en diskussion om, hvorfor jeg stadig er dybt optimistisk over, at vi kan opnå dette mål, så lad mig blot referere et par idéer, som spillede en rolle ved grundlæggelsen af Schiller Institutet for 30 år siden.

Som Jeff nævnte, så var det en tid med en forøget fare for krig. Folk talte om de muligheder, som lå i mellemdistancemissilerne, Pershing-2 og SS-20, som kun befandt sig et minuts afstand fra hinanden i Centraleuropa; at der ved et uheld kunne ske en affyring af blot et missil, og i det tilfælde ville hele arsenalet blive affyret af modstanderen, fordi der var så kort tid. Mange mennesker talte om, at vi befandt os på randen af Tredje Verdenskrig, og jeg tror, at folk var langt mere bevidste, end de er i dag – til trods for, at vi ved den mindste anledning kunne stå over for civilisationens udslettelse.

Hvorfor Schiller?

Årsagen til, at jeg gav navnet Schiller til indsatsen for at få en totalt anden idé om relationerne mellem nationer – og jeg vil gerne sige dette, fordi jeg ønsker at opmuntre folk til at gå på biblioteket, eller Internettet, og læse Schiller – er fordi han, efter min bedste overbevisning, har det skønneste billede af mennesket. Han var overbevist om – og han er overbevist om, for han er udødelig –, at ethvert menneske har potentialet til at blive en skøn sjæl. At ethvert menneske har potentialet til at blive et geni, og at menneskeheden i tidens fylde vil nå frem til denne tilstand, hvor alle

mennesker, der fødes, vil blive i stand til at udfolde hele deres potentiale.

Hans idéer var en slags rød tråd i mit liv fra den tidligste skoletid og fremefter, og da jeg tænkte på, hvordan man skulle skabe en ny æra i civilisationen, kunne jeg ikke komme i tanke om et bedre synonym end ham.

Idéen om Schiller Instituttet var den, at udenrigspolitik ikke længere skulle være baseret på statskup, undergravning, sabotage og mord – som ulykkeligvis dominerer meget af udenrigspolitikken i dag –, men at hver nation skulle referere til den anden på det højeste niveau af deres bedste kulturelle og videnskabelige præstationer. Når man således taler med USA, så bør man ikke tænke på slaveri og Vietnamkrigen, og mange andre ting, men man bør tænke på Benjamin Franklin, Uafhængighedserklæringen, Forfatningen, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin D. Roosevelt, Martin Luther King, John F. Kennedy –, og at det bør være billedet af Amerika.

På samme måde, når man taler om Tyskland, så bør man ikke reducere det til 12 års nazistisk terror, men man bør tænke på alle de store tænkere og digtere og komponister, som Tyskland har frembragt: den klassiske kultur og de videnskabelige bidrag.

Schiller Instituttet blev således grundlagt på basis af denne idé, på den 3. og 4. juli for 30 år siden, i Arlington, Virginia, og dernæst, to måneder senere, i Wiesbaden, Tyskland. Og ved den stiftende konference i Arlington havde vi noget af et deltagereskare med 1200 mennesker fra 50 nationer, som alle sammen kom marcherende ind med deres flag, deres nationale hymne blev spillet, og vi besluttede, at vi ville arbejde utrætteligt på idéen: »Nu kommer Schillers tid« –, at vi skal skabe en tid, hvor Friedrich Schillers idéer ville dominere verden.

I begyndelsen var det meningen, at det skulle være en tysk-

amerikansk indsats, men det blev meget klart, at forholdet mellem Europa og USA var i en forfærdelig forfatning, og med den såkaldte Tredje Verden stod det endnu værre til. Så det blev meget hurtigt en international indsats.

Siden da har vi virkelig afholdt hundredvis af konferencer over hele verden. Vi arbejdede på udviklingsplaner for hele verden: for Afrika, Latinamerika, en Oaseplan for Mellemøsten, et 40-årigt udviklingsprogram for Indien, hvor vi arbejdede med Indira Gandhi, sammen; en 50-årig Plan for Stillehavsbækkenet, og efter 1989, efter Berlinmurens fald, havde vi den idé at forene Europa og Asien gennem den såkaldte Eurasiske Landbro, gennem infrastruktur-korridorer. Og i mellemtiden, hen over de seneste 25 år, har vi udvidet dette til Verdenslandbroen, som betyder en virkelig, dybtgående udvikling af alle dele af verden, og det er stadigvæk absolut konceptet for en fredsorden for det 21. århundrede.

Rødderne til 'regimeskifte'

Dette er tydeligvis ikke verdens tilstand netop nu. Så jeg vil gerne stille spørgsmålet, hvordan kom vi, 69 år efter afslutningen af Anden Verdenskrig, til det punkt, hvor vi nu befinder os på randen af Tredje Verdenskrig, som, hvis den kommer, iflg. tingenes natur ville blive en termonuklear krig og derfor føre til civilisationens udslettelse.

Årsagen er, da vi havde denne idé om den Eurasiske Landbro i 1989, og især, da vi udvidede idéen efter Sovjetunionens sammenbrud, hvorfor blev den afvist?

Ja, ved et ulykkeligt, historisk sammentræf havde vi Margaret Thatcher som premierminister for Det britiske Imperium; og i USA havde vi de neokonservative. Og snarere end at bruge den mulighed, som bød sig med kommunismens forsvinden, til at skabe en sådan ny fredsorden, besluttede de at satse på den såkaldte nye amerikanske århundrede-doktrin, som i

virkeligheden var en opskrift på et anglo-amerikansk domineret verdensimperium.

Disse menneskers første mål var at reducere Rusland fra at være en tidligere sovjetisk supermagt til at være et Tredjeverdensland, som producerede råmaterialer. Og de midler, hvormed de opnåede dette, var den såkaldte chokterapi, ved hjælp af hvilken, f.eks., Ruslands industrielle kapacitet blev reduceret til 30 % fra 1991 til 1994.

Det andet hovedmål var at eliminere Rusland som en potentiel konkurrent på verdensmarkedet. Efter at den anden supermagt var forsvundet, satsede de på det, der kaldes globalisering, eller ubegrænset globalisering, hvilket betød den totale afregulering af finanssystemet, skabelsen af markeder med billig arbejdskraft og forvandlingen af hele verdensøkonomien til en kasinoøkonomi, der blev beskyttet af private sikkerhedsfirmaer, forvandlet til det, som min afdøde ven J.C. Kapur, en stor, indisk filosof, kaldte »pansret kapitalisme.«

Dernæst besluttede de at satse på regimeskift imod alle lande, som ikke ville underkaste sig dette nye verdensimperium. Det var den grundlæggende årsag til den første Irakkrig i 1991, som blev ført af Bush, sr. Dernæst havde vi otte år med Clintonregeringen, som var en slags blandet form – en lille smule imperial, en lille smule mere republikansk. Men efter dette satsede de på idéen om at eliminere alle suveræne nationalstater, som blev anset for at være en hindring til dette verdensimperiums magt.

Og så begyndte regimeskift. Det skete i Irak, Afghanistan, Libyen. De forsøgte i Syrien. De har opnået det i Ukraine, for indøvende. Og med hensyn til Europa har de besluttet at forvandle Den europæiske Union til det regionale udtryk for dette imperium. Man krævede af kansler Kohl, at han skulle opgive D-marken for at etablere Den europæiske monetære Union, som prisen for Tysklands genforening – især med den hensigt at forhindre Tyskland i at udvikle stærke bånd til Rusland, som

det historisk set ofte havde gjort.

Dernæst transformerede de EU med Maastricht-traktaten i 1991 til et imperium. Man aftalte kriterierne for Den europæiske Møntunion, Stabilitetspagten, som forvandlede EU til grundlæggende set at være et instrument i bankernes interesse.

I 1992 introducerede man den monetære version af EU, og i 2002 euroen som en kontantvaluta.

Så havde man i mellemtiden, den 4. november 1999, ophævelsen af Glass-Steagall, som var begyndelsen til den totale afregulering af finanssystemet, og samtidig afklarede disse kræfter de endelige idémæssige støttepiller for imperiet.

Af ekstrem vigtighed var Tony Blairs tale i 1999 i Chicago, hvor han de facto erklærede den post-Westfalske orden; grundlaget for international lov var forbi og skulle erstattes af såkaldte humanitære interventioner over hele verden, som i USA førte til doktrinen om Ansvar for at beskytte.

Nu begyndte Blair-doktrinen omgående at komme i total konfrontation med Putin-doktrinen. Putin, som sagde, at international lov skulle respekteres, at FN's charter skal opretholdes, at ethvert lands suverænitet ikke kan krænkes – i sammenligning med Blair, som sagde nej, vi kan finde påskud til at intervenere militært over hele verden.

Så igen, de besluttede grundlæggende set at satse på regimeskift over for alle nationer, der ikke ville underkaste sig, og EU var forvandlet til et totalt imperium. Hvis man ser på tilstanden i EU i dag, som begår folkemord mod de sydeuropæiske folk, kan man se, at der ikke er nogen sandhed i noget af det, de siger.

Farverevolutionerne og 11. september

Med hensyn til især landene i det tidligere Sovjetunionen

besluttede de at udvikle »farverevolutioner«. Farverevolutioner er et synonym for et helt udvalg af forskellige metoder til regimeskift. Det er en ikke-erklæret krigsførelse, men det er krig, som har forskellige karaktertræk, der passer til hvert land.

Det, jeg siger, vil sandsynligvis komme som en overraskelse for de fleste mennesker, men min mand, hr. LaRouche, sagde for nylig, at 11. september i USA var en form for »farverevolution«, fordi det forvandlede det amerikanske folk, som allerede tidligere havde nogle problemer, til et instrument for imperiet. Og at forvandle USA til den militære gren, til muskelkraften, med briterne som hjernen, var en slags forudsætning for, at de øvrige regimeskift kunne lykkes.

Under Clintonregeringen var USA stadig væk en slags halvrepublik, men efter 11. september blev USA til dette imperies spydhoved.

For en god ordens skyld; nogle af Jer vil huske, at hr. LaRouche holdt et profetisk webcast den 3. januar 2001, tre uger før Bush jr.-regeringen tiltrådte, hvor han sagde, at denne regering ville blive konfronteret med så mange problemer med finanssystemet, at de ville satse på en 'Rigsdagsbrand'. Det var nøjagtig ni måneder før 11. september.

Og I husker alle, hvad der skete med 11. september, det hysteri, som greb befolkningen med deres gule bånd ('yellow ribbons'), med de gentagne Tv-indslag, om og om igen, som viste flyene flyve ind i World Trade Center, og alle de andre billeder. Og det blev dernæst brugt til at gennemføre Patriot Act (den patriotiske lov), Nationale Defense Authorization Act (loven om bemyndigelsen af forsvarsbudgettet) [2012], den totale udvidelse af NSA's udspionering til at omfatte hele verdens befolkning og derved især krænke praktisk enhver borgers menneskerettigheder på hele kloden. Og det, der så skete, mere og mere; at Bush, og senere præsident Obama, regerede ved dekret og således eliminerede regeringsmagtens

tredeiling.

Efter 11. september blev der erklæret krig mod Afghanistan ved at påkalde sig NATO's artikel 5; og hvis man så tænker på det, der virkelig er kommet frem for dagens lys – og det vil vi høre mere om i dag, hvad der virkelig var involveret i 11. september, hvilket var nøjagtig, hvad der vil blive afsløret, når de 28 sider, som er blevet hemmeligstemplede i den oprindelige Fælles [Kongres-] Undersøgelse af 11. september, endelig bliver frigivet – og det vil vi høre om senere med budskaber fra Walter Jones og Terry Strada, at der er en kraftig grund til at mene, at det blev ledet af briterne, og at saudierne havde en hånd med i et.

Se så hvad der er sket efter 13 års krig i Afghanistan. I Afghanistan er der nu en 40 gange så stor produktion af opium i forhold til før krigen. Med Irak og Afghanistan har man fået 120.000 traumatiserede [NATO-]soldater, hvis liv er ødelagt. I Afghanistan ligner træningen af de såkaldte sikkerhedsstyrker mere en mafia, som allerede nu, mens soldaterne fra USA og NATO stadig er til stede, terroriserer befolkningen.

Så havde man i 2003 den anden Irakkrig, der, som vi nu ved, var fuldstændig baseret på løgne. Der var ingen masseødelæggelsesvåben. Der var ingen missiler, som kunne nå alle byer i verden på 45 minutter. Det, man lovede under begge Irakkrige, skete: bombningen af landet tilbage til stenalderen, og alt dette var i overvejende grad baseret på denne mands løgne (Figur 1), som instruerede MI-5 og MI-6 i at udarbejde det berømte dossier, som dernæst blev brugt af Colin Powell i hans berygtede tale i FN.

Nogle af Jer husker, at præsident Bush jr. på et tidspunkt ankom til Irak i sin bombepilotjakke og erklærede »Missionen er udført«. Hvis man ser på, hvad der sker i Irak i dag, så har man ISIS' overtagelse af magten, denne ekstremistiske udbrydergruppe af al-Qaeda, en gruppe, hvis terror, selv for al-Qaeda, er for voldelig, som nu har indtaget Mosul og

adskillige andre byer i Irak.

Og iflg. diverse artikler i den britiske presse betyder dette, at den gamle opdeling af Mellemøsten i henhold til Sykes-Picot-traktaten, der blev etableret under Første Verdenskrig (1916), er død. De er allerede nu i færd med at tegne kortet om. Olien i Mosul er nu sunni-olie og tilhører saudierne. Alene fra Mosul er 1 mio. mennesker på flugt, og ISIS har meddelt, at de vil vælte Kong Abdullah af Jordan. De vil forsøge at besætte Sinai, Gaza og Libanon. Og der er selvfølgelig en umiddelbar fare for en fuldt optrappet krig i hele området.

Og dette er naturligvis også et sikkerhedsproblem for Europa og USA, fordi der blandt disse mennesker befinder sig tusinder af europæere og amerikanere, som har sluttet sig til dem [der flygter].

Farverevolutionen imod Rusland og Kina startede allerede på en måde i 1970'erne og 1980'erne med Projekt Demokrati og National Endowment for Democracy (NED), der blev stiftet i 1983 og finansieret af International Republican Institute, National Democratic Institute og Open Society of George Soros. De gik frem med opbygningen af såkaldte »demokratiske« bevægelser imod regeringer, som gjorde modstand mod globaliseringstendensen. Det fulgtes ad med idéen om et frihandelssystem for at forvandle befolkningerne til billig arbejdskraft og grundlæggende set organisere hele verdensøkonomien omkring princippet »køb billigt, sælg dyrt«, og behandle mange folk i mange lande som heloter, som »unyttige spisere«, sådan, som de anses for at være af Prins Philip, der mange gange har meddelt, at han ønsker en reduktion af verdens befolkning fra 7 til 1 milliard mennesker, og som offentligt har udtalt, at han gerne vil reinkarnere som en virus for bedre at kunne være med til at reducere befolkningen.

Hele dette system har mere og mere ført til et svælg mellem de

superrige og de fattige. Det blev for nylig offentliggjort, at 85 individer på denne planet ejer lige så meget, som 3,5 milliarder mennesker!

Den britiske 'moder'

Dette optrappedes så selvfølgelig efter Sovjetunionens sammenbrud, hvor de samme kræfter gik frem med opbygningen af »civilsamfund«, som de kalder det, i Central- og Østeuropa. Mens hovedfinansieringen kom fra amerikanske institutioner, så stammede koncepterne og strategien faktisk fra britiske universiteter, især Oxford og Cambridge, som er en slags intellektuelle hovedkvarterer for Det britiske Imperium.

Mens Cambridge stod mere for den teknologiske side, ting, der har med informationsalderen at gøre, Internettet, de sociale medier, spionapparatet, GCHQ, som modsvarer NSA i Storbritannien, så stod Oxford mere for den operationelle side. De var basis for operationer allerede ved overgangen til det 20. århundrede for Cecil Rhodes, som havde temmelig dystre planer for den Tredje Verden; de var oprindelsen til Round Table (klub); de udvalgte Rhodes-stipendiater fra hele verden, og det primære formål med dette var at generobre den tidligere koloni USA.

Efter at et ikke lykkedes dem at annullere den Amerikanske Revolution med militære midler i Krigen i 1812 og Borgerkrigen, besluttede de at undergrave det amerikanske etablissement, så det vedtog modellen for Det britiske Imperium som dets egen, for at skabe et verdensimperium, baseret på det særlige, anglo-amerikanske forhold. Enhver, der ønsker at undersøge dette, bør læse bogen af H.G. Wells fra 1928, *The Open Conspiracy* (Den åbne sammensværgelse).

En mentor, der kom ud af dette, var William Yandell Elliott, som var professor og mentor for sådanne folk som McGeorge Bundy og Sir Henry Kissinger, Zbigniew Brzezinski og Samuel

Huntington. Og de har naturligvis en ny generation, hvor man finder fortalerne for interventionisme omkring [national sikkerhedsrådgiver] Susan Rice og andre.

Oxford-projektet, hvor alt det her kom fra, havde navnet »Civil modstand og magtpolitik«, ledet af Sir Adam Roberts, som var en af Susan Rices mentorer, og som er en af hovedfortalerne for »liberal internationalisme«. Og de tilskriver sig tilbage til Lord Palmerston-doktrinen i det 19. århundrede. Samarbejdspartnere til Sir Adam Roberts og Timothy Garton Ash ledede dette projekt på Oxford University, som hed »Oxford Universitetets Program om den ændrede karakter af krig.« Idéen var at opbygge civil modstand i forbindelse med militærstrategi, og i marts 2007 afholdt de en konference i St. Anthony College, i Oxford, med titlen »Civil modstand og magtpolitik, erfaringen om ikkevoldelig aktion fra Gandhi til nutiden.« De besluttede at udvikle nye teknikker, og i kataloget over disse nye teknikker spørger de, »Er økonomiske sanktioner nyttige til at støtte de civile modstandsbevægelseres handlinger?«

En af talerne på denne konference var Michael McFaul. Her har I Nadia Diuk fra National Endowment of Democracy og McFaul (Figur 2); en anden deltager var Gene Sharp (Figur 3), som er den virkelige ophavsmand, forfatter, til farverevolutioner. Han sidder i Albert Einstein Institute i Boston, Massachusetts, og er forfatter til et trebindsværk, The Politics of Non-Violent Action, som han skrev som en disputats allerede i 1968; Fra Diktatur til demokrati, En konceptuel rammeplan for frihed, som blev udgivet i 1993.

Dette værk er blevet udgivet på 40 sprog, finansieret af George Soros, og det underviser i teknikkerne for politisk trods. Han nummererer 198 taktikker, fra boykot, til symbolisme, og – led ikke efter en teoretisk understøttelse; jeg prøvede at finde det, men det kunne jeg ikke – det reducerer alting til et enkelt ord, eller sætning, som en farve, »orange« eller »rosa«, eller uforskammede fagter, eller

en eller anden symbolik, som en knytnæve. Dernæst ville de forsyne disse aktivister i de lande, der er udset som mål, med mærker, med flyveblade, undertiden med rockbands, med beklædning, og de ville bruge falske henvisninger til folk som Mahatma Gandhi og Martin Luther King, men i virkeligheden er det i bund og grund blot betalte aktivister.

Der er en videotale af Gene Sharp fra 1990, som man kan se på YouTube (den har ikke noget indhold, det er bare »modstand«, nærmest monotont), men dette har nu spredt sig som såkaldte »farverevolutioner« til dusinvis af lande over hele verden.

International Republican Institute (IRI) og American Enterprise Institute (AEI) afholdt træningsøvelser, f.eks. i 2000 i Ungarn, hvor de skabte den serbiske farverevolution »Otpor!«, som betyder »Modstand!« De var ansvarlige for at vælte Slobodan Milosevic. Så indrømmede NED, at de finansierede Otpor! for Georgien og Ukraine, og på YouTube kan man finde en video af Otpor!, hvor deres nuværende leder i Serbien indrømmer, at de har trænet aktivister over hele verden. De tager ansvaret for det Arabiske Forår. Gene Sharp siger, at han også var en nøglefigur i oprøret på Tiananmen-pladsen i 1989 i Kina.

I Ukraine har dette apparat rekrutteret 2.200 NGO'er! De lavede den Orange Revolution før; de lavede Rose-revolutionen i Georgien, og så, det, der brød ud på Maidan i Kiev efter, at præsident Janukovitj annullerede EU-associeringsaftalen i november sidste år, var præcis dette apparat, en blanding af sådanne NGO'er, fortrinsvis finansieret af USA, og neonazister, som havde en ubrudt tradition tilbage til Stephan Bandera, som var en af nazisternes kollaboratører, som hjalp nazisterne med at invadere Ukraine i 1940'erne.

I henhold til dette koncept bliver disse millitanter forstærket af lejesoldat-typer, som har trænet med al-Qaeda og ISIS i Syrien. De blev afskibet til Ukraine, og de var for en stor del ansvarlige for de ugerninger, som blev begået der;

barrikaderne, molotovcocktails, snigskytterne, som skød på begge sider, både politi og demonstranter, og som var ansvarlige for kuppet i Ukraine den 22. februar.

Den aktuelle »Jats«-regering – jeg kalder ham ikke Jatsenjuk, men »Jats«, for det er det navn, Victoria Nuland gav ham, og hun satte ham til magten; dette var en regering baseret på et kup. De har nu syv medlemmer af Svoboda i deres regering, og det er en nazistisk organisation; Sektor Højre er tæt integreret i den Ukrainske Hær, og de udfører i øjeblikket luftangreb imod deres egen befolkning i det østlige Ukraine.

Alt dette har ledt frem til en situation, hvor der nu, i dag, kunne blive mere militæraktion, efter at de østlige pro-føderaliststyrker i Ukraine nedskød dette angrebsfly, og nu er der fare for et virkeligt udbrud af en større konflikt mellem Ukraine og muligvis Rusland, hvis dette forsætter.

Ruslands nye doktrin

Som respons på alt dette har det russiske militær bebudet en ny militærdoktrin, som er af den største vigtighed. Dette var i sammenhæng med Sikkerhedskonferencen i Moskva, som fandt sted den 23. maj, hvor de erklærede, at anvendelsen af farverevolutioner er en form for krigsførelse imod Eurasien.

Ruslands gen. Vladimir Zarudnitsky, som er operationel chef i de Russiske Væbnede Styrkers Division for Militærstaben, erklærede, at

»farverevolutionerne er en fuldstændig lovløs, middelalderlig og afskyelig form for aggressionskrig. En ny form for Trediveårskrig, med samme taktik, men langt værre end det, nazisterne gjorde.«

Og ser man på, hvad disse andre farverevolutioner foretager sig i Irak eller Syrien, eller i det østlige Ukraine, kan man

kun være enig. De bruger nye aggressionsteknikker, med det geopolitiske mål at destabilisere lande, som har en uafhængig politik, og de har, iflg. denne general, udset Rusland, Kina, Sydvestasien, Afrika og Central- og Sydøstasien som mål.

En af amerikanerne, som deltog i konferencen, Anthony Cordesman fra CSIS, var så imponeret over fremgangsmåden på konferencen, at han offentliggjorde sine notater i en 52-siders rapport på sin webside, hvor han grundlæggende siger, at det russiske militær nu anser farverevolutionerne for at være en ny amerikansk og europæisk metode til krigsførelse imod Rusland og Kina, baseret på minimale omkostninger og tab, men at det alt sammen fører til en væsentlig kilde til terrorisme. (Figurerne 4 og 5). Dette er fra Power Point-præsentationen, som blev vist der.

Dernæst understregede forsvarsminister Shoigu ligeledes, at disse protester, som angiveligt skulle komme fra befolkningen, i virkeligheden er støttet gennem militære midler og irregulær krigsførelse (Figur 6). De bruges i Serbien, Libyen, Ukraine og Venezuela, og det såkaldte »Arabiske Forår«, som har destabiliseret (Figur 7) hele det nordafrikanske område. Som et resultat er flere afrikanske lande i færd med fuldstændig at disintegrere, som et resultat af det, der skete i Libyen, for så flygtede tuaregerne og andre til Mali og andre lande, og spredte terrorismen.

Den russiske generalstabschef gen. Gerasimov sagde også, at dette er en ny metode til krigsførelse, som gennemføres af USA. Det begynder med de ikke-militære taktikker i farverevolutionerne, og så bag det, militærstyrke, og hvis der ikke er tilstrækkelig potentiale i opstanden, så intervenserer militære styrker åbenlyst for at frembringe regimeskift, som vi har set det i Ukraine, Syrien og mange andre steder.

Den hviderussiske forsvarsminister, Juri Zhadobin, pegede på Gene Sharp som forfatteren til disse farverevolutioner og erklærede, at disse revolutioner altid startes udefra. Den

russiske general Zarudnitsky sagde også, at Vesten anser farverevolutionerne for at være et fredeligt middel til regimeskift, men begivenheder i Mellemøsten og Nordafrika »viser, at militærstyrkerne er en integreret del« af det, og hvis ikke sanktioner er tilstrækkeligt, så fortsætter de med militære operationer.

Dette er selvfølgelig fuldstændig ulovligt, det overholder ikke Genève-konventionerne, som har etableret regler for krigserklæringer, og derfor er det så meget desto mere farligt og kriminelt, og det udføres desuden af åbenlyse terrorister og private sikkerhedsfirmaer, som vi har set det i Ukraine, hvor lejesoldater fra Blackwater og Academi er blevet udstationeret.

Det er meget lig den måde, som John Perkins beskriver afsættelsen af regeringer i sin berømte bog Confessions of an Economic Hit Man (En økonomisk lejemorders bekendelser), hvor man anvender forskellige teknikker til at narre lande, først til at komme i gæld, og dernæst med bestikkelser; hvis bestikkelserne ikke virker, brug destabilisering; og hvis det alt sammen ikke fungerer, sats på militære midler, som Perkins meget detaljeret beskriver.

Betydningen af denne nye russiske og hviderussiske militærdoktrin er absolut enorm, og den kendsgerning, at man ikke har læst om det i New York Times betyder ikke, at det ikke er sådan. For hvis Rusland siger, at farverevolutionerne er en ikke-erklæret aggressionskrig, så betyder det, at vi i øjeblikket er i krig! Så hvis man lægger dette oven i alle de andre situationer, i Mellemøsten og i Stillehavsområdet, tror jeg, folk bør blive bange og gøre noget ved det, snarere end at udvise ligegyldighed[1].

NATO's inddæmning af Rusland og Kina

Dette skal ses i sammenhæng med NATO's og EU's

inddæmningspolitik over for Rusland og Kina.

Man har også ændret USA's og NATO's militærdoktrin, for da vi havde krisen med mellemdistancemissilerne i begyndelsen af 1980'erne, som var den sammenhæng, i hvilken Schiller Instituttet skabtes, havde man stadig MAD, Mutually Assured Destruction (Gensidigt Garanteret Ødelæggelse), som gik ud på den idé, at anvendelsen af atomvåben var fuldstændig umulig, fordi det ville føre til hele menneskehedens udslettelse.

Men i mellemtiden har man ændret dette til en doktrin om førsteangreb (forebyggende angreb), som er grundlaget for ABM-systemet (Anti Ballistic Missile, missilforsvar) i Østeuropa, der som sådan er blevet fordømt af russerne. Det danner grundlag for Prompt Global Strike-doktrinen, som går ud på den idé, at man, med moderne midler, cyberkrig, og andre moderne teknologier, på en eller anden måde kan snige sig bag om et fjendelands forsvarslinjer og gøre det af med deres gengældelsesangrebs-kapacitet (Figur 8). Og det er også idéen bag Air-Sea Battle-doktrinen imod Kina.

Det er den utopiske idé, at man kan vinde en atomkrig. Og der er militærfolk, selv i USA, som har påpeget, at disse førsteangrebsdoktriner opmuntrer begge sider til at satse på et førsteangreb, for hvis man venter for længe, er man forsvarsløs, så det er bedst at komme først.

Allerede for to år siden på Sikkerhedskonferencen i Moskva sagde daværende præsident Medvedev, og også på et juridisk forum i St. Petersburg, at denne, de vestlige staters politik med at bruge humanitære interventioner som påskud, fører til regionale krige, inklusive brugen af atomvåben. På den samme konference sagde daværende generalstabschef gen. Nikolai Makarov, at Rusland ikke vil acceptere videreopførelsen af det amerikanske ABM-system til dets tredje og fjerde fase, fordi det så ville give en førsteangrebsevne, som ville gøre Rusland forsvarsløs.

I sammenligning med denne erklæring fra for to år siden er den nye, russiske militærdoktrin er klar skærpelse, for de har nu bekræftet, hvad vi har sagt i mange, mange år, men som nu er blevet officiel russisk doktrin.

Og hvis man ser på hele det billede, jeg har fremlagt, og det bør man, kan man kun komme til én konklusion: Vi befinder os i øjeblikket på randen af Tredje Verdenskrig, og følgelig på randen af menneskehedens udslettelse. Vi har et uopsætteligt behov for en international debat om dette. Vi må erklære farverevolutioner for absolut illegitime. Vi må fordømme den farce, at disse personer går rundt i verden og intervenserer militært overalt og kalder det »demokrati«, »frihed« og »menneskerettigheder«, når det i virkeligheden er mord, forbrydelse, terror og aggressionskrig.

Hvis man dræber nogen i en officielt erklæret krig, så er det nok forfærdeligt og tragisk, men det sker i overensstemmelse med reglerne i fastlagte, internationale konventioner, som Genève-konventionen. Men hvis man dræber nogen i en ikke-erklæret krig, så er det mord. At anstifte en aggressionskrig gør den person, som gør dette, til en forbryder for Nürnberg-domstolen.

Den kendsgerning, at vi allerede er i krig, i en slags global krig, betyder, at vi sidder på en global krudttønde, hvis lunte er blevet antændt mange steder – i Ukraine, i Mellemøsten, i Stillehavsområdet. Og spørgsmålet er så: Kan vi standse dette i tide, før menneskeheden udsletter sig selv?

Grib Alternativet!

Lykkeligvis er det potentielle alternativ allerede på plads: Det, som LaRouche-bevægelsen har arbejdet for i 39 år, som hr. LaRouche foreslog for første gang i 1975, nemlig at erstatte Den internationale Valutafond (IMF) med Den internationale Udviklingsbank, og dernæst især, efter at vi for 25 år siden

fremlagde forslag til den Eurasiske Landbro (Figur 9), så er den nu på bordet.

De gode nyheder er, at den kinesiske regering har lagt den Eurasiske Landbro, eller den Nye Silkevej, på bordet. På en konference i Kasakhstan sidste september, i siden på det nylige russisk-kinesiske topmøde i Shanghai, indgik Xi Jinping og Putin ikke alene den 30-årige aftale om levering af gas, som blev meget omtalt i medierne, men også 46 aftaler om samarbejde omkring den Nye Silkevej, og den kendsgerning, at der på højeste niveau, nemlig mellem præsidenterne for de to lande, er en aftale om samarbejde, som giver håb om, at man også på lavere og regionale niveauer kan overvinde stadig eksisterende spændinger.

Alt imens det transatlantiske finanssystem står umiddelbart foran en eksplosion, så er der en gigantisk dynamik omkring en meget, meget hastig udvikling af den Nye Silkevej. Den nye, indiske premierminister Narendra Modi har givet udtryk for, at han fuldt ud har til hensigt at samarbejde med Rusland og Kina om denne Nye Silkevej og hjælpe med at bygge Silkevejens nord-sydgående ekstension. For nylig var udenrigsminister Wang Yi i Indien, hvor han lovede fuld støtte til den indiske udvikling for at opgradere jernbanerne og motorvejene, anlægge industriparke og bygge mange atomkraftværker i Indien. I mellemtiden var den kinesiske premierminister Li Keqiang i Bukarest, hvor han mødtes med 16 statsledere fra Central- og Mellemeuropa og annoncerede, at Kina vil bygge et højhastigheds-jernbanenet i Øst- og Centraleuropa, noget, som EU tydeligvis ikke er i stand til.

Han besøgte også flere afrikanske stater og lovede, at Kina ville forbinde alle afrikanske hovedstæder gennem et system af højhastigheds-jernbaner. Og ved det kommende BRICS-topmøde i juli vil Xi Jinping og Putin indlede en rundrejse i Latinamerika for at engagere hele Latinamerika i konceptet om den Nye Silkevej/Verdenslandbroen.

Dette udgør vores eneste håb om at standse og vende udviklingen imod krig og terror, som nu eksploderer i Mellemøsten, og forhindre, at det kommer til Europa, Asien og Afrika. På en Schiller-konference i november 2012, som vi ligeledes havde indkaldt på grund af den voksende krigsfare, præsenterede vi en omfattende plan for den Eurasiske Landbro for hele området mellem Afghanistan og Middelhavsområdet, Centralasien og Golfen.

Hvis man ser på dette fra den afrikanske, atlantiske kyst, hele vejen over Den arabiske Halvø og ind i Kina, så har man et stort, sammenhængende bånd af ørken. Det meste af Mellemøsten er ørken. Og det eneste håb om fred i dette område er at gøre ørkenen grøn ved hjælp af grundvandsmagasiner, omdirigering af floder, storstilet afsaltning af havvand ved hjælp af den fredelige anvendelse af atomkraft (Figur 10), og have det håb, at Rusland, Kina og Indien, Iran, nogle europæiske nationer, som har gjort sig fri af EU-kommissionens åg, samt et ændret USA, vil arbejde sammen om udvikling, som den nye verden for fred.

Den nye Centralasiatiske Ekspertklub for Eurasisk Udvikling afholdt for nylig en todages konference i Dushanbe, Tadsjikistan[2], hvor direktøren for Centret for Strategiske Studier, Sayfullo Safarov, og ligeledes Juri Krupnov fra Tilsynsrådet for Ruslands Institut for Demografi, Migration og Regional Udvikling (IDMRD), talte, og de fremlagde et økonomisk udviklingsprogram for elimineringen af narkotikaproduktionen i Afghanistan, et program, som Victor Ivanov (direktør for den russiske narkotikakontroltjeneste, -red.) allerede i marts måned havde foreslået i Moskva, og som atter blev præsenteret i Islamabad, Pakistan, som et udviklingsprogram for Pakistan og Afghanistan.

Juri Krupnov fremlagde fire hovedområder for en sådan udvikling af Afghanistan: landbrug og fødevarerforarbejdning, maskinfremstilling, transportinfrastruktur, hurtig opførelse af vandkraftværker på floden Panj og uddannelse i forskning og

teknologi. På denne konference blev det også besluttet at gennemføre forebyggende foranstaltninger til afværgelse af et ukrainsk scenarie i området.

Dette er altså, hvad Schiller Instituttet og LaRouche-bevægelsen foreslog for 50 år siden, hvor vi lagde ud med den såkaldte »Produktive Trekant« for Øst- og Vesteuropa, og, efter Sovjetunionens opløsning, med den Eurasiske Landbro, som vi i mellemtiden har udvidet til Verdenslandbroen (Figur 11). Grundlæggende set et globalt program for genrejsning af verdensøkonomien, og dette program er ved at blive virkeliggjort. Dette repræsenterer et meget konkret perspektiv for alle nationer på denne planet.

Problemet er Det britiske Imperiums dominans i USA. Og hr. LaRouche har på det seneste mange gange erklæret, at den eneste måde at stoppe Tredje Verdenskrig er gennem USA's tilbagevenden til sin forfatningsmæssige karakter af en republik – og det kan kræve en udskiftning af regeringen, som vi også vil høre mere om senere i dag.

Hr. LaRouche har præsenteret et firepunktsprogram: Det er et videnskabeligt dokument, et lovgrundlag, som USA kan vedtage.

Bail-in versus Glass-Steagall

Dette er ikke et teoretisk spørgsmål, men, som jeg sagde, så står det transatlantiske finanssystem umiddelbart foran en eksplosion. Det er meget, meget mere bankerot end i 2008. Den europæiske Centralbank, ECB, har netop gennemført negative rentesatser, og chefen for Hamborgs Institut for Verdensøkonomi Thomas Straubharr, som er en meget konservativ økonom, erklærede, at dette var »afslutningen på kapitalisme.«

Det, som de har planlagt i Europa og i USA, er den såkaldte »bail-in«, Cypern-modellen[3], men vi har beregnet, at selv, hvis man eksproprierer alle mennesker i Europa og USA, en

'hårklipping' af indehaverne af bankkonti og forretningsbankkonti, så ville dette kun give 1 % af de udestående derivatkontrakter. Så det, vi i virkeligheden står over for, er faren for et pludseligt sammenbrud af realøkonomien, og min mistanke går på, at dette kun kan håndteres under krigsforhold – eller dette er, hvad disse mennesker håber på.

Så derfor, siger hr. LaRouche, er vort eneste håb om at standse denne fare, at gøre en ende på Imperiet, gøre en ende på dette monster, som har udviklet sig efter Sovjetunionens sammenbrud. Og den eneste måde at gøre det på er at drive Wall Street bankerot, erklære Glass-Steagall, og gøre det nøjagtigt som Franklin D. Roosevelt gjorde det, og dernæst gå over til et program for en Nationalbank i traditionen efter Alexander Hamilton, Det amerikanske, økonomiske System, og erstatte det nuværende, monetaristiske system.

Alt dette må gøres ud fra hr. LaRouches fjerde punkts perspektiv, som er Vladimir Vernadskijs idé[4], og som grundlæggende set definerer loven for evolution i universet: nemlig, at noösfæren, indflydelsen fra den menneskelige erkendelse og evne til at gøre opdagelser, i stigende grad dominerer biosfæren; at den menneskelige erkendelses (tænkning), den menneskelige evne til at gøre opdagelsers rolle i stigende grad vil indvirke på universet.

En ny videnskabelig standard

Dette sætter også en helt ny standard for fysisk videnskab. Mennesket er den eneste art, som er i besiddelse af skabende fornuft, og det adskiller sig fra alle andre skabninger; at det var i stand til at have magt over ilden – det kan intet dyr – og øge sin magt over naturkræfterne gennem en konstant opdagelsesproces, som følger en linje med en højere og højere energi-gennemstrømningstæthed, som kan anvendes i

produktionsprocessen. Og denne menneskelige evne har ført til en stigning i den relative, potentielle befolkningstæthed, og må derfor være målestok for den fysiske økonomi, for afgørelsen af, hvorvidt en investering er god eller dårlig.

Pobisk Kuznetsov, den afdøde russiske videnskabsmand, bebudede for flere år siden på en videnskabskonference i Moskva, at hr. LaRouche vil blive kendt for sin opdagelse, nemlig ved at betegne potentiel, relativ befolkningstæthed med ordet »La«, fra »LaRouche«, på samme måde, som andre opfindere og opdagere har lagt navn til deres opfindelse, som »watt«, »ampere« osv.

Menneskeligt fremskridt er universets hensigt! Det er et fysisk princip, og det er selve universets lov. Vernadskij grundede sig på Nikolaus von Kues (Nicolaus Cusanus)[5], den store tænker fra det 15. århundrede, som var den første til at opdage evolutionens biogenetiske lov. Han var den første til at skelne mellem det uorganiske, det organiske eller biologiske, og det tredje niveau, skabende fornuft, og han definerede dernæst også et fjerde niveau, som er Skaberen. Han sagde: Evolutionen i universet finder sted på en sådan måde, at enhver art kun opnår kulminationen af sin karakter, hvis den, på mindst et punkt, er delagtig i den næste, højere art.

Så evolution fremkommer ikke fra neden, som en Darwinistisk 'den stærkeres overlevelse', men, iflg. Cusa, fra oven. Det højere niveau river det lavere opad, næsten som et voldsomt, opadgående træk. Derfor kan man aldrig måle det højere domæne med det lavers målestok; man kan ikke måle det biologiske rige med det uorganiskes målestok, og man kan ikke måle det menneskelige sind med den biologiske sfæres redskaber. Derfor er det menneskelige princip for en opadgående evolution, for noösfærens forøgede magt, den eneste målestok, hvormed menneskelige anliggender kan måles.

LaRouche siger i dette fjerde punkt: Mennesket er menneskehedens eneste sande målestok i universet, og det er denne idé, som må lede den fysiske økonomis praksis.

Nicolaus Cusanus diskuterede allerede princippet i denne opfattelse, ved at sige, at Skaberen skabte det fysiske univers, men efter, at Han skabte mennesket, fortsatte mennesket skabelsen af det fysiske univers som *imago Dei* (i Guds billede) gennem sin *vis creativa*, sine skabende evner.

Problemet med det nuværende Imperiesystem, med globalisering, er, at det måler hele menneskeheden ud fra det organiske niveau, eller det uorganiske, med penge som udgangspunkt: Det er derfor, det fører til så inhumane resultater. Det, som Verdenslandbroen og Silkevejen er synonym for, er den bevidste beslutning om den næste fase i menneskehedens opadgående evolution, det er udelukkende kun fuldførelsen af Verdenslandbroen, som indbefatter samarbejde mellem mange nationer omkring bemanded og ubemanded rumfart, koloniseringen af det såkaldte »Nære Udland« i rummet. Det er den endelige del af Verdenslandbroen.

Nicolaus Cusanus sagde allerede i det 15. århundrede, at ethvert menneskeligt individ opsummerer hele universets evolution i sit sind, og når det bliver bevidst om det, kan det, med absolut videnskabelig præcision, determinere, hvad der må være det næste, nødvendige skridt inden for opdagelse. Det er grunden til, at Lyndon LaRouche, som udviklede dette koncept med potentiel, relativ befolkningstæthed, som følges med den absolutte nødvendighed af højere energigennemstrømningstæthed i den produktive proces, har determineret, at menneskeheden kun kommer ud af krisen, hvis vi satser på et forceret program for termionuklear fusionskraft. For kun da kan vi håbe på, at mennesket har en fremtid som en art i universet, for vores planet er ikke den eneste planet i sig selv, men vi er beliggende i et Solsystem, i en galakse, og de udfordringer, som stammer derfra, må imødegås.

Befri verden for Imperium

Vi må altså skabe en situation, hvor menneskets sande identitet er at være en skabende art. Hvis vi ønsker at overleve, må vi befri vore institutioner for oligarki og Imperium, som er blevet sataniske. Krig kan ikke længere være et middel til konfliktløsning. Den må derfor forbydes, straffes, udslettes, kendes ulovlig, bandlyses og fordømmes. Og vi må skabe en international kampagne for at gøre præcis dette.

Gerningsmændene til denne krig må stilles for retten, og jeg foreslår en ny Nürnberg Domstol. Selv den britiske indenrigsminister Norman Baker sagde, mht. Irak, at det var Blairs og Bush' intervention, som har ødelagt dette land og blottet det for ekstremister, og at det, vi nu ser i Irak, er arven efter Tony Blair.

Blair forsøger netop nu at kæmpe for at blive den nye præsident for Den europæiske Kommission, ved at lave intriger for, at Jean Claude Juncker ikke skal få posten, og jeg er fuldstændig helliget til, og opfordrer Jer alle til at hjælpe, så det ikke sker, og at Blair bør have en helt anden plads, måske knap så komfortabel, men sikker. Enhver, der grundlæggende set støtter denne person, som efter min mening er en krigsforbryder, lever ikke selv op til en moralsk standard.

Vi har derfor en enorm situation, og jeg kan blot sige, at efter i 40 år at have været i denne bevægelse, LaRouche-bevægelsen, og efter at have været igennem nogle temmelig ubehagelige oplevelser, som Ramsey Clark også ved en masse om, men ikke desto mindre må jeg sige, at verden befinder sig i stor fare. Og jeg kan ikke give nogen en garanti for, at vi vil være her om et par uger eller dage, for dette er meget, meget farligt. Men ikke desto mindre kan jeg fortælle Jer, at jeg aldrig har mistet min dybe optimisme omkring menneskets sande karakter, og jeg mener, at Leibniz havde absolut ret, da han sagde, at et stort onde også i mennesket frembringer et større ønske om, og evne for, det gode. Og derfor, efter 30 år

med Schiller Instituttet, tror jeg stadig på:

Nu kommer Schillers tid!

Amagerbank-skandalen: Angelides kommission nu!

KAMPAGNEAVIS NR. 12, VINTER 2011

[Download \(PDF, Unknown\)](#)